

**Dictamen en relació amb la consulta sobre el conveni de col·laboració entre dues administracions públiques per a la gestió de les tarifes socials aplicades a la factura de l'aigua de l'àmbit metropolità**

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit sobre l'adequació a la normativa de protecció de dades personals del conveni de col·laboració entre dues administracions públiques per a la gestió de les tarifes socials aplicades a la factura de l'aigua de l'àmbit metropolità.

S'adjunta a l'escrit els models de sol·licitud-declaració de dades per gaudir del dret a l'ampliació de trams del cànon de l'aigua per a usos domèstics, i d'aplicació del tipus social del cànon de l'aigua.

Analitzada la petició i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

I

(...)

II

L'Administració A sol·licita, en el seu escrit de consulta, el pronunciament d'aquesta Autoritat en relació amb l'adequació a la normativa de protecció de dades personals del conveni de col·laboració que vol subscriure amb l'Administració B per a la gestió de les tarifes socials aplicades a la factura de l'aigua de l'àmbit metropolità.

En el preàmbul del dit conveni s'assenyala que ambdues administracions públiques exerceixen competències en matèria d'aigua (...).

En concret, s'assenyala, d'una banda, que l'Administració B –que té consideració d'entitat local d'aigua bàsica de subministrament d'aigua en baixa i de sanejament (...) aprova les tarifes d'aigua de les companyies distribuïdores i té potestat per aplicar tarifes socials en la part del consum d'aigua.

Certament, (...) correspon a l'Administració B *“el subministrament domiciliari d'aigua potable o l'abastament d'aigua en baixa; la gestió directa o indirecta de l'aigua; la regulació, prèviament a l'autorització de la Comissió de Preus de Catalunya, dels preus de les tarifes d'aigua d'acord amb els costos que la prestació del servei requereix, que comprèn l'estructura tarifària i els tractaments especials o les bonificacions, i altres funcions que corresponen a l'ens local titular del servei”*.

D'altra banda, es fa referència a la previsió de l'article 69 de Decret legislatiu 3/2003, relatiu al tipus de gravamen del cànon de l'aigua aplicable als usos domèstics d'aigua i, en concret, a la possibilitat d'aplicar l'ampliació de trams del tribut en el cas que el nombre de persones que viuen en un habitatge sigui superior a 3 o en el cas que es tracti de persones amb un grau de disminució superior al 75%, reconegut per una resolució de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (apartat 3), així com a la possibilitat, de determinats col·lectius en situació de vulnerabilitat, de beneficiar-se d'una tarifa social en el cànon de l'aigua (apartat 8).

Tot seguit s'assenyala que l'Administració B va aprovar els criteris per definir les tarifes socials, així com la seva progressivitat ecològica en els expedients de tarifes d'aigua. En aquest sentit, s'apunta que un dels requisits indispensables per poder acollir-se a aquests criteris és que l'usuari sigui beneficiari de l'aplicació de la tarifa social del cànon de l'aigua aprovada per l'Administració A.

Tenint en compte aquestes previsions del preàmbul del conveni, s'entén que, en el present cas, l'Administració B, per tal d'aplicar la tarifa social de l'aigua a les persones que se'n puguin beneficiar, necessita conèixer si aquestes persones tenen reconeguda l'aplicació del cànon social de l'aigua, informació de què disposa l'Administració A.

Per tant, podria entendre's que, mitjançant el present conveni, s'intenta articular la comunicació d'aquesta informació des de l'Administració A vers l'Administració B. Ara bé, en atenció a les previsions dels acords concrets inclosos al conveni, cal dir que aquest no sembla ser-ne l'objecte, sinó que el que es fa és articular la manera en que l'Administració B -o, més aviat, els ajuntaments que en formen part- han de gestionar les sol·licituds d'acolliment al cànon social de l'aigua per compte de l'Administració A, així com les d'ampliació de trams del cànon de l'aigua.

Atesa la diferència existent entre les previsions del preàmbul del conveni i allò establert als acords que s'hi contemplen, es considera pertinent examinar, en el present dictamen, ambdós aspectes. El dit examen s'efectua, de manera diferenciada, en els següents apartats.

### III

Com s'ha dit, d'acord amb el preàmbul del conveni, l'Administració B necessita conèixer quines persones tenen reconeguda l'aplicació del cànon social de l'aigua, per tal de poder aplicar-los la tarifa social de l'aigua que va aprovar el darrer mes de novembre.

Des del punt de vista del dret a la protecció de dades personals (article 18.4 CE), la comunicació de la informació relativa als beneficiaris del cànon social de l'aigua constitueix una "cessió de dades" (article 3.i) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD)) i, com a tal, s'ha d'efectuar de conformitat amb el règim previst, amb caràcter general, per a les comunicacions o cessions de dades personals a l'article 11 de la LOPD.

Aquest article disposa, com a norma general, que les dades objecte de tractament *"només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat"* (apartat 1). Aquesta regla general troba però determinades excepcions, entre les quals, la possibilitat que la comunicació estigui autoritzada en una llei o norma amb rang de llei (apartat 2.a)).

En aquest sentit, cal fer menció a les previsions del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

L'article 62.4 del Decret legislatiu 3/2003 disposa que *"la gestió del cànon de l'aigua correspon a l'Agència Catalana de l'Aigua, que el percep directament dels usuaris o per mitjà d'entitats públiques o privades subministradores d'aigua en funció de la procedència del recurs."*

Cal recordar, en aquest punt que, d'acord amb la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, aquesta té consideració d'entitat local d'aigua bàsica de subministrament d'aigua en baixa i de sanejament als efectes del Decret legislatiu

3/2003 (Disposició addicional segona) i, com a tal, li correspon, entre d'altres competències, “*el subministrament domiciliari d'aigua potable o l'abastament d'aigua en baixa (...)*” (article 14.C.a)). És a dir, l'Administració B –o els ens locals que en formen part-, titular del servei de subministrament d'aigua potable, és, als efectes del Decret legislatiu 3/2003, una entitat subministradora d'aigua.

L'article 66.3 del Decret legislatiu 3/2003 disposa que “*les entitats subministradores són substituïdes del contribuent, usuari d'aigua subministrada per aquestes entitats, i, com a tals, resten obligades al compliment, en la forma i els terminis establerts, de les obligacions materials i formals que els imposa aquesta llei. No obstant això, han d'exigir, dels qui són contribuents, l'import de les obligacions tributàries satisfetes per elles, mitjançant la repercussió del cànon de l'aigua en les factures que emetin pel servei de subministrament d'aigua, en les condicions que estableixen aquesta llei i el reglament que la desplega.*”

L'article 75 del Decret legislatiu 3/2003 reitera que “*les entitats subministradores són substituïdes del contribuent i estan obligades a fer repercutir íntegrament l'import del cànon de l'aigua sobre l'usuari final, el qual està obligat a suportar-lo*” (apartat 1) i, en aquest sentit, preveu que “*la repercussió es fa en la mateixa factura que emet l'entitat subministradora per documentar la contraprestació dels seus serveis, de manera diferenciada de la tarifa del servei, i reproduint l'estructura i els valors econòmics del cànon de l'aigua que estableixen els articles 69 a 72, i també la resta de requisits que es fixin per reglament. La part de l'import de la factura que correspon a la repercussió del cànon de l'aigua no es pot desglossar ni cobrar de manera separada del rebut de l'aigua.*” (apartat 2).

Dit això, cal recordar que l'article 69.8 del Decret legislatiu 3/2003 estableix l'aplicació d'una tarifa social del cànon de l'aigua als subjectes passius que compleixen determinades condicions.

D'acord amb aquests preceptes, correspon a les entitats subministradores d'aigua (els ens locals titulars del servei de subministrament d'aigua, sigui per gestió directa del servei o mitjançant concessió) repercutir el cànon de l'aigua en les factures que emetin pel servei de subministrament d'aigua. Tenint en compte que aquest cànon de l'aigua s'haurà d'aplicar de manera reduïda a determinats abonats, perquè se'ls ha reconegut una bonificació sobre el tribut (cànon social), és clar que les entitats subministradores d'aigua també hauran de poder conèixer la identitat de l'abonat en qüestió.

Per tant, la comunicació de la informació relativa als beneficiaris del cànon social de l'aigua des de l'Administració A vers les entitats subministradores d'aigua –en aquest cas, l'Administració B o els ajuntaments que en formen part-, per tal d'aplicar la bonificació del tribut (el cànon social), podria realitzar-se sense consentiment dels afectats, atesa l'existència d'habilitació legal al respecte (article 11.2.a) LOPD).

Ara bé, cal posar de manifest que, en el present cas, la comunicació de les dades a l'Administració B no es realitzaria per tal que aquesta apliqui el cànon social de l'aigua als seus abonats, sinó, com s'ha vist, per tal d'aplicar-los la tarifa social de l'aigua aprovada el darrer mes de novembre. Per tant, caldrà examinar si aquesta altra cessió de dades s'adequa al règim previst a la LOPD.

Tal com s'ha indicat, qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat requereix el consentiment previ de l'afectat o, en el seu defecte, una norma amb rang de llei que l'habiliti, entre d'altres supòsits (article 11 LOPD).

Per tant, d'entrada, cabria la possibilitat que la cessió de la informació personal es basés en el consentiment de la persona afectada.

En aquest sentit, cal apuntar que, si en el moment de recollir les dades per tramitar el cànon social de l'aigua, l'Administració A sol·licités el consentiment o l'autorització de l'afectat (l'abonat al servei d'aigua que sol·licita l'aplicació del cànon social), per tal de cedir les seves dades a l'Administració B –o a l'ajuntament metropolità que correspongui-, informant-lo de manera expressa, precisa i inequívoca que la finalitat de la cessió és que s'apliqui una bonificació sobre la tarifa de l'aigua (la tarifa social), i l'afectat donés el seu consentiment específic a tal efecte, la comunicació de dades resultaria conforme amb la LOPD (article 11.1).

Aquest requeriment del consentiment o de l'autorització per a la cessió de dades a l'Administració B es podria efectuar mitjançant els models de sol·licitud d'aplicació del tipus social del cànon de l'aigua aportats amb l'escrit de consulta (per exemple, a través d'una casella sense marcar), si bé caldria adaptar-los en el sentit indicat.

D'aquesta manera es donaria ple compliment al dret a l'autodeterminació informativa, atès que permetria al ciutadà poder controlar les seves dades personals, tant el seu ús per tercers com la seva destinació, tal com estableix la STC 292/2000.

Tenint en compte però que aquesta possibilitat -la cessió a l'Administració B basada en el consentiment de l'afectat- només resultaria viable, en el present cas, en relació amb aquelles persones que sol·liciten per primer cop a l'Administració A el reconeixement del cànon social de l'aigua, cal examinar si la cessió pretesa podria realitzar-se també sense consentiment dels afectats.

En aquest sentit, i atès que la comunicació de la informació personal tindria lloc entre administracions públiques, cal fer referència a l'article 21 de la LOPD.

L'apartat 1 d'aquest article disposa que *“les dades de caràcter personal recollides o elaborades per les administracions públiques per a l'exercici de les seves atribucions no han de ser comunicades a altres administracions públiques per a l'exercici de competències diferents o de competències quan tractin matèries diferents, excepte quan la comunicació tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques”*. L'apartat 4 del mateix article estableix que *“en aquests casos no és necessari el consentiment de l'afectat”*.

En aquest sentit, l'article 10.4.c) del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD) complementa la regulació legal assenyalant que no serà necessari el consentiment de l'interessat quan la cessió entre administracions públiques es realitzi *“per a l'exercici de competències idèntiques o que versin sobre les mateixes matèries”*.

En el present cas, cal dir que tant l'Administració A com l'Administració B exerceixen competències en matèria d'abastament d'aigua.

L'article 5 del Decret legislatiu 3/2003 estableix, al respecte, quines competències corresponen als ens locals, d'acord amb la legislació de règim local i amb la de sanitat, tals com l'abastament d'aigua potable; el clavegueram i el tractament d'aigües residuals; el control sanitari de les aigües residuals; i l'exercici de les funcions que aquesta Llei els atribueix.

En aquest sentit, recordar que la Llei 31/2010 preveu expressament que correspon a l'Administració B *“el subministrament domiciliari d'aigua potable o l'abastament d'aigua en baixa; la gestió directa o indirecta de l'aigua; la regulació, prèviament a l'autorització de la Comissió de Preus de Catalunya, dels preus de les tarifes d'aigua d'acord amb els costos que la prestació del servei requereix, que comprèn l'estructura tarifària i els*

*tractaments especials o les bonificacions, i altres funcions que corresponen a l'ens local titular del servei"* (article 14.C.a)).

Per la seva part, l'article 7 d'aquest mateix Decret legislatiu 3/2003 estableix que l'Administració A és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques, establertes a l'article 4. Així mateix, disposa que li correspon, entre d'altres funcions, la gestió, la recaptació, l'administració i la distribució de recursos econòmics que li atribueix aquesta Llei (com ara, el cànon de l'aigua (article 66)), i l'elaboració del seu pressupost (article 8.2.h)).

Així doncs, en la mesura que ambdues administracions públiques exerceixen competències diferents sobre una mateixa matèria, com és l'abastament d'aigua, seria possible admetre la comunicació de dades sense consentiment dels afectats (article 21 LOPD).

Dit això, per aplicació del principi de qualitat (article 4.2 LOPD), per tal de considerar adequada la cessió, caldria que la finalitat per a la qual l'Administració B sol·licita les dades resultés compatible amb la finalitat per a la qual l'Administració A va recollir inicialment les dades dels afectats.

D'acord amb el fitxer d'ampliació de tram i tarifes especials, la recollida inicial de les dades per part de l'Administració A respon a la finalitat de "**gestionar les sol·licituds** de tram en la determinació del tipus de gravamen del cànon de l'aigua aplicable als usos domèstics de l'aigua i les **d'aplicació de tarifes especials per a situacions personals concretes**".

L'aplicació d'aquestes "tarifes especials" per part de l'Administració A podria comprendre l'aplicació de la tarifa social del cànon de l'aigua, això és, una bonificació econòmica sobre el tribut de l'aigua en relació amb determinats col·lectius menys afavorits (el cànon social).

Per la seva part, l'Administració B destinaria la dita informació a aplicar també a aquests mateixos col·lectius menys afavorits una altra bonificació econòmica, si bé en aquest cas, sobre la tarifa de l'aigua (tarifa social).

Atès que ambdues administracions tractarien les dades per aplicar una reducció econòmica sobre el consum de l'aigua de l'abonat (una sobre la tarifa i l'altra sobre el tribut), es pot considerar que ens trobem davant de finalitats compatibles.

Així doncs, cal concloure que, en el present cas, la comunicació dels beneficiaris del cànon social des de l'Administració A a l'Administració B, sense consentiment dels afectats, amb la finalitat d'aplicar la tarifa social de l'aigua podria estar habilitada per la mateixa LOPD (article 21).

#### IV

Fetes aquestes consideracions en relació amb la previsió del preàmbul del conveni pel que fa a la possibilitat que l'Administració A comuniqui a l'Administració B la informació sobre els beneficiaris del cànon social de l'aigua que té en el seu poder i la possibilitat que l'Administració B utilitzi aquestes dades per aplicar la seva tarifa social de l'aigua, es fan, a continuació, algunes consideracions en relació amb l'objecte del conveni.

L'acord primer del conveni de col·laboració que s'examina, sempre des de la vessant del dret a la protecció de dades, estableix que aquest té per objecte "*establir les condicions per coordinar les accions de l'AMB, els seus Ajuntaments i l'ACA en la gestió*

*de la base de dades del cànon social de l'aigua de l'ACA, així com de la seva ampliació de trams".*

D'aquesta previsió sembla despendre's que la subscripció del conveni de col·laboració entre aquestes administracions públiques implicarà, per a una de les parts (l'Administració B), el tractament de dades de caràcter personal de les quals n'és responsable l'altra part del conveni (l'Administració A), en concret, de la informació personal de la "base de dades del cànon social de l'aigua".

Com s'ha fet esment en l'apartat anterior, l'Administració A és responsable del fitxer d'ampliació de tram i tarifes especials (...).

Tenint en compte la finalitat del dit fitxer, això és "gestionar les sol·licituds de tram en la determinació del tipus de gravamen del cànon de l'aigua aplicable als usos domèstics de l'aigua i les d'aplicació de tarifes especials per a situacions personals concretes", pot entendre's que la "base de dades del cànon social de l'aigua" a què es fa referència en aquest acord primer del conveni, sorgiria de les dades contingudes en aquest fitxer d'ampliació de tram i tarifes especials.

Per tant, seria clar que l'Administració A és responsable del tractament de les dades relatives a les persones que sol·liciten el reconeixement del cànon social de l'aigua, així com de les dades relatives a les persones que sol·liciten l'ampliació de trams del cànon de l'aigua (article 3.d) LOPD en relació amb els articles 62.4 i 69.3 i 69.8 Decret legislatiu 3/2003), contingudes en l'esmentat fitxer.

Per la seva part, l'acord tercer del conveni fa referència al procediment que cal seguir per poder acollir-se a aquest cànon social de l'aigua de l'Administració A.

En aquest sentit, a l'acord tercer es menciona que la manera actual de gestionar l'aplicació del cànon social de l'aigua és que els usuaris interessats presentin la corresponent sol·licitud davant l'Administració A, que, un cop validada la concurrència de les dades, notifica telemàticament a l'entitat subministradora d'aigua l'abonat que ha de ser objecte de bonificació (apartat 2), això és l'abonat a qui se li ha d'aplicar el cànon social de l'aigua.

Així mateix, s'estableix que, un cop signat el conveni, els usuaris interessats podran presentar la sol·licitud a l'ajuntament –s'entén l'ajuntament que forma part de l'Administració B-, el qual revisarà la concurrència de les condicions que permeten l'aplicació del cànon social i, posteriorment, notificarà a l'entitat subministradora d'aigua l'abonat que ha de ser objecte de bonificació (apartat 1).

És a dir, d'acord amb aquesta previsió, els ajuntaments de l'Administració B passarien a gestionar les sol·licituds d'aplicació del cànon social de l'aigua per compte de l'Administració A i, a tal efecte, tractarien la informació personal de la "base de dades del cànon social de l'aigua" de la que és responsable l'Administració A.

Així mateix, l'acord sisè del conveni estableix el procediment per poder acollir-se a l'ampliació de trams del cànon de l'aigua i del consum de l'aigua, diferenciant-ne, en aquest sentit, també dues vies: una davant l'ajuntament o a la companyia subministradora d'aigua (apartat 1) i l'altra davant l'Administració A (apartat 2).

Pel que fa, precisament, a la primera via s'estableix que *"l'Ajuntament envia el sol·licitant a la companyia subministradora d'aigua per tal que faci les gestions i comprovacions oportunes, la qual revisarà que el sol·licitant és el titular del contracte (realitzant les rectificacions oportunes si fos necessari), i ho incorporarà a la seva base de dades com a abonat beneficiari de l'ampliació de trams del cànon de l'aigua i del*

*consum de l'aigua i ho comunicarà a l'ACA via transmissió telemàtica de dades amb la periodicitat que s'estableixi".*

Tot i la redacció emprada, s'entén que, d'acord amb aquesta previsió, els ajuntaments de l'Administració B també passarien a gestionar les sol·licituds d'ampliació de trams del cànon de l'aigua per compte de l'Administració A i, a tal efecte, tractarien la informació personal de la "base de dades del cànon social de l'aigua" de la que és responsable l'Administració A.

Cal posar de manifest que, des del punt de vista de la protecció de dades, l'accés dels ajuntaments de l'Administració B a la base de dades de l'Administració A per gestionar aquestes sol·licituds, tant les del cànon social com les d'ampliació de trams, comportarà una cessió de dades personals.

Si bé, en aquest cas, la cessió podria estar habilitada en les previsions de l'article 21 de la LOPD, cal dir que, per tal de garantir un tractament de la informació personal adequat amb la normativa de protecció de dades, seria recomanable subscriure el contracte o acord d'encàrrec del tractament previst a l'article 12 de la LOPD.

En aquest punt, cal posar de manifest que, a banda de la seva adhesió al present conveni de col·laboració subscrit entre l'Administració A i l'Administració B, per tal que les previsions d'aquest article 12 de la LOPD resultin aplicables, serà necessari que cada ajuntament de l'Administració B que gestioni les sol·licituds del cànon social de l'aigua, així com d'ampliació de trams, per compte de l'Administració A subscrigui el corresponent acord o contracte d'encàrrec amb l'Administració A.

La subscripció de l'acord o contracte d'encàrrec del tractament suposaria que l'ajuntament, administració que tractaria les dades personals per compte de l'Administració A –responsable del fitxer (article 3.d) LOPD)-, tindria la consideració d'encarregat del tractament (article 3.g) LOPD).

D'aquesta manera, l'ajuntament podria tractar aquelles dades personals en poder o adreçades a l'Administració A que fossin adequades, pertinents i necessàries per dur a terme la gestió de les sol·licituds del cànon social de l'aigua. L'accés a aquestes dades personals no tindria consideració de cessió en els termes establerts a l'article 3.i) de la LOPD, és a dir, no requeriria comptar amb el consentiment dels afectats o d'una llei específica que hi donés cobertura.

Ara bé, cal fer avinent que, perquè el règim de l'article 12 de la LOPD resultés d'aplicació al present cas, seria necessari que el contingut del contracte o acord esmentat preveïés expressament:

- a) El compromís de l'encarregat del tractament que no tractarà les dades per a una finalitat diferent de la que figuri al contracte o acord d'encàrrec.
- b) El compromís de l'encarregat del tractament que tractarà les dades d'acord amb les instruccions del responsable.
- c) El compromís de l'encarregat del tractament que no les comunicarà, ni tan sols per a la seva conservació, a altres persones.
- d) Les mesures de seguretat que ha d'implementar l'encarregat del tractament.

Així mateix, per tal de donar compliment a la resta d'obligacions derivades de la normativa de protecció de dades (com ara, els articles 20 a 22 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la LOPD (RLOPD)), seria recomanable que en aquest contracte o acord d'encàrrec es fes referència, si escau, a les qüestions següents:

- a) Identificació del fitxer o fitxers que inclouen les dades.
- b) Possibilitat que durant l'execució de l'encàrrec es comuniquin les dades a un altre encarregat del tractament.
- c) Les altres cessions que, si escau, hagi autoritzat el responsable del tractament.
- d) Si, al final de la prestació, l'encarregat ha de retornar les dades i els suports o documents on constin, les ha de lliurar a un altre encarregat que designi el responsable o les ha de destruir. En cas de destrucció, es recomana preveure també que l'encarregat hagi d'acreditar-la davant el responsable mitjançant un certificat.
- e) Obligació de l'encarregat del tractament de donar compliment al deure d'informació, en cas que reculli les dades.
- f) Determinació del procediment d'atenció de l'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició, per al cas que la sol·licitud es presenti davant l'encarregat del tractament.
- g) La delegació, si escau, a l'encarregat del tractament, de la facultat de resoldre els procediments d'exercici de drets.
- h) Possibilitat de subcontractació, si escau, i si és possible, identificació del subcontractista.
- i) Autorització per tractar dades fora dels locals de l'encarregat o per tractar-les en dispositius portàtils, si és necessari.
- j) Prohibició, si escau, d'incorporar les dades a suports diferents dels del responsable, en els supòsits que l'encarregat hi accedeixi remotament.
- k) La delegació a l'encarregat del tractament, si escau, de la tasca d'elaborar i, si escau, revisar el document de seguretat, quan les dades s'incorporin i es tractin exclusivament en els sistemes de l'encarregat. En aquest cas, es recomana també preveure que l'encarregat hagi de lliurar una còpia del document de seguretat al responsable.
- l) En els fitxers de nivell mitjà o alt, la comunicació al responsable del tractament de la designació del responsable de seguretat per part de l'encarregat del tractament.
- m) La comunicació, de forma immediata, al responsable del tractament de les incidències de seguretat que puguin afectar la integritat o la confidencialitat de les dades tractades.
- n) La delegació, si escau, de les autoritzacions previstes al títol VIII del RLOPD, en relació amb les mesures de seguretat.
- o) Els mecanismes previstos per verificar el compliment, per part de l'encarregat, e les mesures de seguretat establertes.
- p) El compromís de l'encarregat del tractament de formar el personal afectat pel que fa a les seves obligacions derivades de la normativa de protecció de dades.
- q) Les altres instruccions que el responsable consideri convenientes.

En relació amb la subscripció d'aquest contracte d'encarregat del tractament, pot ser d'interès consultar la Recomanació 1/2010 de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades sobre l'encarregat del tractament en la prestació de serveis per compte d'entitats del sector públic de Catalunya, disponible al web de l'Autoritat [www.apd.cat](http://www.apd.cat).

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

## **Conclusions**

La comunicació de la informació relativa a les persones beneficiàries del cànon social de l'aigua a l'Administració B, sense consentiment dels afectats, per tal d'aplicar-los la



tarifa social de l'aigua, estaria habilitada per l'article 21 de la LOPD, atès que es produeix entre administracions públiques per a l'exercici de les seves competències en matèria d'abastament d'aigua, en concret, l'aplicació de bonificacions econòmiques sobre el consum d'aigua de l'abonat.

La subscripció del conveni de col·laboració entre l'Administració A i l'Administració B per a la gestió de les tarifes socials aplicades a la factura de l'aigua a l'àmbit metropolità implica el tractament de dades personals de les quals és responsable l'Administració A per part dels ajuntaments de l'Administració B. Per tal de garantir que aquest tractament s'adeqüi a la LOPD es recomana la subscripció del contracte d'encàrrec del tractament previst a l'article 12 de la LOPD entre l'ajuntament que en cada cas correspongui i l'Administració A.

Barcelona, 27 de maig de 2014